

**Am dobândit Islamul ca religie, fără să-mi
pierd credința în Iisus Hristos (pacea fie
asupra lui) sau în vreunul dintre profeții
lui Dumnezeu Atotputernic**

**„Spune: «O, oameni ai Cărții! Să venim la un
cuvânt comun între noi și voi: să nu adorăm pe
nimeni în afară de Allah și să nu-I asociem
nimic...»”
(Coranul, 3:64)**

Pregătit de:
Muhammad Al-Sayed Muhammad

[Din cartea: De ce să credem în Profetul Islamului, Muhammad (pacea fie asupra lui)?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Pe baza titlului pe care îl discutăm [Am dobândit Islamul ca religie, fără să-mi pierd credința în Iisus Hristos (pacea fie asupra lui) sau în vreunul dintre profetii lui Dumnezeu Atotputernic], întrebarea este:

De ce Islamul este un câștig și o victorie? Și cum se poate să nu îți pierzi credința în Iisus Hristos (pacea fie asupra lui) sau în vreun profet?

În primul rând, este esențial să fii liber de dorințe și prejudecăți personale pentru a aborda problema cu o mentalitate rațională și logică, urmând ceea ce mințile sănătoase sunt de acord, folosind darul gândirii pe care Allah (Dumnezeu) l-a dăruit oamenilor, mai ales când vine vorba de chestiuni de credință în Dumnezeu, Creatorul, Cel Înălțat și Majestuos, și de credința pentru care un individ va fi tras la răspundere de către Domnul său.

Aceasta necesită capacitatea de a distinge între bine și rău și de a alege corect prin natura umană înăscută pentru a urma cea mai bună credință care se potrivește măreției lui Dumnezeu.

Un individ va simți câștigul Islamului și îl va vedea când va fi martor la dovezile autenticității sale și la argumentele care validează mesajul Profetului său Muhammad, pacea fie asupra lui, care a venit ca un susținător al acestei credințe. Un astfel de individ îl va lauda apoi pe Dumnezeu pentru că l-a călăuzit către binecuvântarea Islamului ca religie, după ce i-a acordat capacitatea de a recunoaște autenticitatea sa și mesajul Profetului Său.

Pe scurt, unele dintre aceste dovezi și argumente includ:

În primul rând: Profetul Muhammad (pacea fie asupra lui) era cunoscut încă din tinerețe în rândul poporului său pentru calitățile sale morale excepționale. Aceste trăsături demonstrează cu claritate înțelepciunea lui Allah în alegerea sa pentru profetie.

În fruntea acestor virtuți se află adevărul și demnitatea de încredere. Este de neconceput ca un om cunoscut tocmai pentru aceste calități — într-atât încât i-au fost atribuite pomele ce reflectau aceste virtuți — să renunțe la

adevăr și să-și mintă poporul. Cu atât mai puțin este de imaginat să mintă în fața lui Dumnezeu, pretinzând în mod fals profeția și misiunea de mesager.

În al doilea rând: Chemarea sa (pacea fie asupra lui) este în deplină armonie cu instinctele pure și cu rațiunea sănătoasă. Aceasta include:

☞ Chemarea de a crede în existența lui Dumnezeu, în Unicitatea Sa în divinitate, în Măreția Sa și în Imensitatea Puterii Sale.

☞ Îndemnul de a nu îndrepta rugăciunile și adorarea decât către El, și nicidecum către altcineva: fie el om, piatră, animal sau copac...

☞ Interzicerea fricii sau speranței în altcineva în afară de El.

Căci, la fel cum o persoană se gândește: "Cine m-a creat pe mine și a adus la existență toate aceste creații?" Răspunsul logic este că cel care a creat și a adus la existență toate aceste creații trebuie, fără îndoială, să fie un Dumnezeu puternic și atotputernic, descris de capacitatea Sa de a crea și de a aduce la existență din nimic (căci este illogic ca ceva să aducă la existență ceva din nimic).

Și când se întreabă: "Cine a creat și a adus la existență acest dumnezeu?" Presupunând că răspunsul ar fi: "Fără îndoială, trebuie să fie un alt dumnezeu care este descris de putere și măreție," atunci persoana se va vedea nevoită să repete această întrebare la nesfârșit și să repete același răspuns. Prin urmare, răspunsul logic la această întrebare este că nu există niciun creator sau inițiator pentru acest dumnezeu creator care deține putere absolută asupra creației și o aduce la existență din neant. Și El singur deține această capacitate. Prin urmare, El este adevăratul Dumnezeu, Cel Unic, Singurul, singurul demn de închinare.

În plus, este nepotrivit ca Dumnezeu (Allah) să sălășluiască într-o ființă umană creată care doarme, urinează și defechează. În mod similar, acest lucru se aplică animalelor (cum ar fi vacile și altele), mai ales având în vedere că soarta tuturor este moartea și transformarea în carcase putrede.

📖 *Vă rugăm să consultați cartea:*

„Un Dialog Liniștit între un Hindu și un Musulman”.

“A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim”.

☞ Chemarea de a evita reprezentarea lui Dumnezeu prin statui sau alte forme, deoarece El este cu mult mai măreț și mai înălțat decât orice

imagine pe care ființa umană ar putea să o conceapă sau să o creeze după dorințele ei.

📖 *Vă rugăm să consultați cartea:*

„*Un Dialog Pașnic între un Budist și un Musulman*”.

“*A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim*”.

☞ **Chemarea de a-L absolvi pe Dumnezeu de nevoia de a procrea**, deoarece El este Unul, nu S-a născut din nimeni și, prin urmare, nu are nevoie să procreze pe nimeni.

Dacă ar fi avut nevoie, ce L-ar fi împiedicat să aibă doi, trei sau mai mulți „copii”? Nu ar duce acest lucru la atribuirea dumnezeirii fiecăruia dintre ei?

Și, implicit, la devierea invocației și adorării către mai mulți zei?

☞ **Chemarea de a-L purifica pe Dumnezeu de atributele respingătoare care I-au fost atribuite în alte credințe, printre care:**

- Descrierea lui Dumnezeu în iudaism și creștinism ca fiind regretat și mâhnit că a creat omenirea, așa cum este menționat în *Geneza 6:6*. (Biblia creștină include Scripturile evreiești ca una dintre cele două părți ale sale, cunoscută în mod obișnuit sub numele de Vechiul Testament.)

Regretul și remușcarea pentru o acțiune provin doar din comiterea unei erori, datorită necunoașterii consecințelor.

- Descrierea lui Dumnezeu în iudaism și creștinism ca odihnindu-Se după crearea cerurilor și a pământului, așa cum este menționat în *Exodul 31:17*, și „recăpătându-Și energia” (conform traducerii în limba engleză). Odihna și recăpătarea energiei sunt consecințe ale oboselii și efortului — ceea ce este inacceptabil a fi atribuit lui Dumnezeu Cel Atotputernic.

📖 *A se vedea cartea:*

„*O comparație între Islam, Creștinism, Iudaism și alegerea dintre ele*”.

“*A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them*”.

☞ **Chemarea de a-L absolvi pe Dumnezeu de trăsătura rasismului**, deoarece El nu este – așa cum susține iudaismul – un Dumnezeu al unor persoane sau grupuri anume.

Așa cum oamenii sunt creați de Dumnezeu cu o înclinație firească de a respinge și detesta rasismul, este nepotrivit să atribuim această trăsătură lui Dumnezeu Însuși, Cel care a sădit această natură curată în inimile lor.

☞ Chemarea de a crede în măreția, desăvârșirea și frumusețea atributelor lui Dumnezeu, subliniind puterea Sa nemărginită, înțelepciunea Sa perfectă și cunoașterea Sa atotcuprinzătoare.

☞ Chemarea la credința în scripturile divine, în profeți și în îngeri.

Se face o analogie între o mașină și ființa umană: așa cum o mașină, cu toate componentele ei complexe, are nevoie de un manual de utilizare de la creatorul ei pentru a-i explica modul de funcționare și pentru a preveni defectarea (ceea ce implică recunoașterea existenței unui creator), la fel și omul – care este mult mai complex decât orice mașină – are nevoie de un manual de călăuzire și o lumină clară care să-i explice conduita, să-i organizeze viața și să-i arate drumul drept, în conformitate cu regulile stabilite de Dumnezeu.

Această călăuzire divină este transmisă prin profeți trimiși de Dumnezeu, care au primit revelațiile Sale prin îngerul desemnat să le aducă – sub forma de legi și învățături.

☞ Chemarea de a înălța statutul și demnitatea profeților și mesagerilor lui Dumnezeu și de a-i exonera de faptele care le sunt atribuite în alte credințe, care sunt incompatibile cu caracterul unui individ virtuos, darămite cu cel al unui profet. De exemplu:

– Iudaismul și creștinismul îl acuză pe profetul Aaron că s-a închinat unui idol în formă de vițel, că i-a construit un templu și i-a poruncit poporului Israel să-l venereze, așa cum este menționat în *Exod 32*.

– Îl acuză pe profetul Lot că a băut alcool și că a avut relații cu cele două fiice ale sale, care au rămas însărcinate de la el, așa cum este menționat în *Geneză 19*.

A critica pe cei pe care Allah Atotputernicul i-a ales să fie ambasadorii Săi între El și creația Sa și să transmită mesajul Său echivalează cu a critica alegerea lui Allah și a-L descrie ca fiind ignorant al nevăzutului și lipsit de înțelepciune din cauza selecției slabe a celor care sunt luați ca exemplu dintre profeți și mesageri, care ar trebui să fie faruri de călăuzire pentru toți oamenii.

Se pune întrebarea: Dacă profeții și mesagerii nu ar fi scăpat de astfel de imoralități care le sunt atribuite, ar fi adepții acestor profeți și mesageri în siguranță față de ele? Acest lucru ar putea deveni un pretext pentru a cădea în astfel de imoralități și pentru răspândirea lor.

☞ Chemarea de a crede în Ziua Judecării, ziua în care toate creaturile vor fi înviate după moarte, iar apoi va avea loc socoteala.

Răsplata va fi o recompensă măreață (într-o viață veșnică plină de fericire) pentru credință și fapte bune, iar pedeapsa va fi aspră (într-o viață mizerabilă) pentru necredință și răutate.

☞ Chemarea către o legislație dreaptă și învățături nobile, precum și corectarea denaturărilor din credințele religiilor anterioare. Un exemplu în acest sens este:

Femeia:

În timp ce iudaismul și creștinismul o consideră pe Eva (soția lui Adam, pacea fie asupra lui) vinovată de neascultarea lui Adam, deoarece l-ar fi ispitit să mănânce din pomul interzis de Domnul, așa cum este menționat în [Geneza 3:12], și că Dumnezeu a pedepsit-o cu durerea sarcinii și a nașterii, precum și pe urmașii ei [Geneza 3:16],

Coranul cel Sfânt a clarificat că neascultarea lui Adam s-a datorat ispitei lui Satan (și nu soției sale Eva), așa cum este menționat în [*Sura Al-a'raf: 19–22*] și [*Sura Taha: 120–122*], eliminând astfel disprețul față de femeie prezent în religiile anterioare din cauza acestei credințe.

Islamul a venit cu chemarea de a onora femeia în toate etapele vieții sale.

Un exemplu în acest sens este spusele Profetului Muhammad (pacea fie asupra lui):

„Purtați-vă frumos cu femeile” [*Sahih Bukhari*], și spusele lui (pacea fie asupra lui):

„Oricine are o fiică și nu o îngroapă de vie, nu o insultă și nu-l preferă pe fiul său în locul ei, Allah îl va face să intre în Paradis datorită ei” [*Relatat de Ahmad*].

Războaiele:

În timp ce iudaismul și creștinismul menționează numeroase povești despre războaie care cheamă la uciderea și distrugerea tuturor, inclusiv copii, femei, bătrâni și bărbați, așa cum se găsește în [Iosua 6:21] și în alte

pasaje, ceea ce explică setea contemporană de vărsare de sânge și indiferența față de masacre și genociduri (precum cele care au loc în Palestina),

găsim, în contrast, manifestarea toleranței Islamului în timpul războaielor, prin interzicerea trădării și a uciderii copiilor, femeilor, bătrânilor și a celor care nu participă la luptă.

Un exemplu este spusele Profetului Muhammad (pacea fie asupra lui):

„Să nu ucideți un bebeluș, un copil, o femeie sau un bătrân” [*Relatat de Al-Bayhaqi*],

și îndemnul său la bunătate față de prizonierii de război care au luptat împotriva musulmanilor, precum și interzicerea de a le face rău.

 Consultați cartea:

„Învățăturile Islamului și cum rezolvă ele problemele din trecut și prezent”.

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

În al treilea rând: Miracolele și evenimentele extraordinare pe care Allah le-a înfăptuit prin Profetul Muhammad (pacea fie asupra lui) pentru a fi o mărturie a sprijinului lui Allah pentru el. Acestea sunt împărțite în:

- **Miracole tangibile (fizice):**
 - Cum ar fi țâșnirea apei dintre degetele sale (pacea fie asupra lui), care a jucat un rol important în salvarea credincioșilor de la piere din cauza setei în mai multe ocazii.
- **Miracole intangibile (non-fizice), cum ar fi:**
 - Rugăciunile sale ascultate, precum rugăciunea sa pentru ploaie.
 - Profetul Muhammad (pacea fie asupra lui) a profețit multe chestiuni nevăzute: cum ar fi profeția sa despre viitoarele cuceriri ale Egiptului, Constantinopolului și Ierusalimului, printre altele, și extinderea stăpânirii lor. El a profețit, de asemenea, cucerirea Ascalonului în Palestina și anexarea sa la Gaza (cunoscută istoric sub numele de Gaza Ascalon) prin spusa sa: **"Cel mai bun dintre Jihad-ul vostru este paza frontierelor, iar cel mai bun dintre el este în Ascalon"** [*Silsilatu Sahiha de Al-Albani*], ceea ce implică subtil că acest loc menționat în hadith va fi un loc al unui mare jihad în viitor, necesitând mare răbdare din partea luptătorilor nobili prin

perseverență și apărare în Calea lui Allah. Tot ceea ce a profetizat s-a împlinit.

○ Profetul Muhammad (pacea fie asupra lui) a profetizat numeroase realități științifice nevăzute în urmă cu peste 1400 de ani, iar apoi știința modernă a confirmat adevărul și precizia celor spuse de el.

Un exemplu este spusul său:

„Când au trecut patruzeci și două de nopți peste picătura (de spermă), Allah trimite un înger la ea, care o modelează și îi creează auzul, vederea, pielea, carnea și oasele...” [Relatat de Muslim].

- Știința modernă a descoperit că la începutul celei de-a șaptea săptămâni, mai exact începând cu ziua 43 de la fertilizare, scheletul embrionului începe să se dezvolte, iar forma umană începe să prindă contur, confirmând în mod remarcabil ceea ce a spus Profetul.

• Miracolul Coranului – cel mai mare miracol rămas până în Ziua Judecății – constă în stilul său unic, în fața căruia cei mai elocvenți arabi nu au putut produce nici măcar un singur capitol asemănător cu cel mai scurt capitol al său.

○ Coranul cel Sfânt a menționat numeroase chestiuni nevăzute, iar aceasta a fost una dintre cauzele convertirii multor oameni de știință din diverse domenii către Islam, [Printre cei care și-au exprimat public o profundă admirație pentru faptele astronomice din Sfântul Coran se numără prof. Yoshihide Kozai, directorul Observatorului din Tokyo, Japonia].

- Un exemplu este indicația că Allah Atotputernicul va continua să extindă universul, așa cum a spus:

„Și cerul l-am construit cu putere, iar Noi suntem, cu adevărat, cei care îl extindem” [Adh-Dhariyat: 47].

Acest fapt nu a fost descoperit științific decât în epoca modernă. Cât de precise sunt cuvintele Coranului cel Sfânt și cât de puternică este chemarea sa la știință și reflecție!

Prima revelație pe care Allah a trimis-o dintre versetele Coranului a fost:

„Citește în Numele Domnului tău care a creat” [Al-‘Alaq: 1].

Cititul este calea către cunoaștere și înțelegere, și astfel, calea spre progresul umanității în toate domeniile vieții.

 Consultați cartea:

„Islamul și descoperirile științei moderne ca dovadă a profeției și a trimiterii lui Muhammad (pacea fie asupra lui)”.

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

■ **Observație logică:**

Cele menționate mai sus constituie un criteriu echitabil, pe care toate mințile, indiferent de nivelul lor, îl pot înțelege, pentru a recunoaște credibilitatea oricărui profet sau mesager și, implicit, adevărul chemării și mesajului său.

Dacă cineva întreabă un evreu sau un creștin: „De ce ai crezut în profeția unui anumit profet, deși nu ai fost martor la niciunul dintre miracolele sale?”

răspunsul ar fi: „Din cauza mărturiilor continue ale celor care au transmis miracolele sale.”

✓ Acest răspuns conduce, în mod logic, la credința în Profetul Muhammad (pacea fie asupra lui), deoarece mărturiile continue ale celor care au transmis miracolele sale sunt mai numeroase decât cele ale oricărui alt profet.

■ În plus față de cele de mai sus, prin biografia sa, pe care Allah a păstrat-o cu grijă, devine evident adevărul chemării sale:

1. Insistența sa constantă de a pune în practică ceea ce predica, inclusiv îndrumarea în actele de adorare, învățăturile înalte și morala nobilă, împreună cu evlavia sa și detașarea față de această lume trecătoare.

2. Profetul Muhammad (pacea fie asupra lui) a respins ofertele locuitorilor din Mecca, constând în bogăție, conducere, onoare și căsătorie cu cele mai nobile fiice ale lor, în schimbul abandonării chemării sale (la unicitatea lui Allah, adorarea pură a Lui, renunțarea la idolatrie, promovarea binelui și interzicerea răului), în timp ce îndura suferințe severe, dușmănie, persecuție, iar apoi războaie din partea propriului popor din cauza chemării sale (pacea fie asupra lui).

3. Grijă sa de a-și învăța companionii și întreaga națiune să nu exagereze în laudele adresate lui.

El a spus: „*Nu exagerați în laudele voastre pentru mine, așa cum au făcut creștinii cu fiul Mariei. Eu sunt doar un rob, așa că spuneți: ‘Robul lui Allah și Trimisul Său’*” [Sahih Bukhari].

4. Protecția pe care i-a oferit-o Allah până când și-a transmis mesajul și până când Allah l-a mulțumit prin stabilirea statului islamic.

✓ Nu este oare toate acestea o dovadă suficientă că el (pacea fie asupra lui) este sincer în afirmația sa și un mesager trimis de Allah?

➤ Observăm că expresia „și a venit cu zece mii de sfinți” din Deuteronomul (33:2) a fost omisă din textul arab după fraza [și a strălucit din muntele Paran], deși aceasta seamănă cu profeția despre Profetul Muhammad (Pacea fie asupra lui), asemenea răsăritului soarelui și răspândirii luminii sale pe orizonturi.

Este menționat în Geneza (21:21): „Și el – Ismael – a locuit în pustiiul Paran”, iar este cunoscut printr-o transmitere autentică continuă că Ismael (Pacea fie asupra lui) a locuit în ținutul Hijaz. Așadar, munții Paran sunt munții Hijaz din Mecca.

Acest fapt arată că textul face referire directă la Profetul Muhammad (Pacea fie asupra lui), atunci când a venit în Mecca ca un cuceritor fără vărsare de sânge, i-a iertat pe locuitorii ei, fiind însoțit de zece mii de companioni.

Această parte omisă – „și a venit cu zece mii de sfinți” – este confirmată în următoarele traduceri ale Bibliei:

- King James Version (KJV)
- American Standard Version (ASV)
- Amplified Bible (AMP)

➤ De asemenea, în imnul pelerinilor din Psalmii (84:6), cuvântul „Baca” a fost înlocuit în textul arab, pentru a nu face trimitere clară la pelerinajul la Kaaba din Mecca, patria Profetului Muhammad (Pacea fie asupra lui). Mecca este numită „Baca”, iar acest nume apare și în Coranul cel Sfânt: „Cu adevărat, prima Casă care a fost stabilită pentru oameni este cea din Baca” [Ali ‘Imran: 96].

Această expresie este confirmată în traducerea King James Version și în altele ca „valley of Baka”, unde litera „B” este scrisă cu majusculă, indicând clar că este un nume propriu – iar numele propriu nu se traduc.

 Vă rugăm să consultați cartea:

*„Muhammad (Pacea fie asupra lui) este cu adevărat Profetul lui Allah”.
“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.*

■ **Moderația și universalitatea Islamului:**

Islamul este religia păcii, care îmbrățișează întreaga omenire, recunoaște drepturile tuturor și cheamă la credința în toți profeții lui Allah.

- Islamul vine cu moderație în toate aspectele, în special în chestiunile de credință, abordând cea mai critică problemă din creștinism, și anume problema legată de Hristos (Pacea fie asupra lui). Islamul cheamă la:

- Credința în profeția lui Hristos, Isus (Pacea fie asupra lui), în miracolul nașterii sale și miracolul vorbirii sale din leagăn, ca semn din partea lui Allah pentru a o exonera pe mama sa de acuzațiile aduse de iudaism privind imoralitatea, pentru a o onora, și ca dovadă a profeției și misiunii sale ulterioare.

Dintr-o perspectivă rațională: aceasta este afirmația logică și moderată, care evită atât:

neglijența iudaismului ce a negat mesajul lui Hristos (Pacea fie asupra lui), l-a calomniat, i-a atribuit nașterea din adulter, și și-a batjocorit mama, acuzând-o de imoralitate, cât și exagerarea creștinismului, care i-a atribuit dumnezeirea.

Ceea ce clarifică acest lucru dintr-o perspectivă logică este următorul punct:

- Așa cum firea pură și mintea sănătoasă nu pot accepta ideea unirii naturii umane cu natura animală (precum căsătoria unui om cu o vacă sau alt animal) pentru a produce o ființă care combină ambele naturi – jumătate om, jumătate vacă –, deoarece aceasta ar însemna o degradare și o subminare a ființei umane, deși ambele (omul și animalul) sunt creaturi, tot astfel, firea pură și rațiunea dreaptă nu pot accepta unirea naturii divine cu natura umană, pentru a produce o ființă care combină dumnezeirea cu umanitatea, căci aceasta ar însemna diminuarea și disprețuirea lui Dumnezeu.

Diferența dintre Dumnezeu și om este uriașă, cu atât mai mult dacă acea ființă s-ar fi născut din părți intime și ar fi fost supusă răstignirii, uciderii și îngropării, după ce a fost insultată și umilită (prin scuipat, lovituri,

dezbrăcare etc.). O asemenea credință înjositoare nu se potrivește cu mărirea lui Dumnezeu.

- Se știe că Hristos (Pacea fie asupra lui) mânca alimente și avea nevoie de a elimina. Nu este potrivit ca Dumnezeu să fie descris în acest mod, sau să se întrupeze într-o ființă umană creată care doarme, urinează, defecă și poartă în stomac murdăria și impurități.
- Așa cum un vas mic și limitat nu poate cuprinde apele mărilor, nu este acceptabil să se afirme că Dumnezeu ar putea fi conținut în pântecul unei creaturi slabe.

- Așa cum nu este rațional ca cineva să poarte păcatul altcuiva, chiar dacă este tatăl sau mama lui – fapt exprimat și în creștinism:

„Părinții să nu fie omorâți pentru copiii lor, nici copiii pentru părinții lor; fiecare să moară pentru propriul păcat” (Deuteronom 24:16)

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta vina tatălui și tatăl nu va purta vina fiului; dreptatea celui drept va fi asupra lui și nelegiuirea celui rău va fi asupra lui” (Ezechiel 18:20).

Prin urmare, nu este logic ca urmașii lui Adam să poarte un păcat pe care nu l-au comis, din cauza neascultării tatălui lor Adam.

Conceptul păcatului moștenit este astfel respins chiar pe baza Bibliei, iar ideea de ispășire (prin răstignire) este un concept eronat, contrar logicii.

- Presupunând că iertarea de la Dumnezeu pentru neascultarea lui Adam (care a constat doar în a mânca din pomul oprit) necesita răstignire și ucidere, atunci de ce nu ar fi fost Adam cel care să fie răstignit și omorât, fiind cel care a păcătuat?

De ce să fie răstignit Hristos – care a fost un predicator, un învățător drept, evlavios și supus mamei sale –?

Mai mult decât atât, cum se poate afirma că Dumnezeu Însuși trebuie să fie crucificat și ucis pentru această greșală?!

- Ce spunem despre marile păcate și fărădelegi comise de omenire după Adam?

Este nevoie de o nouă răstignire și ucidere a lui Dumnezeu într-o altă formă umană?

Dacă ar fi așa, omenirea ar avea nevoie de mii de Hristoși pentru a îndeplini presupusa misiune de ispășire.

- De ce nu L-ar ierta Dumnezeu pe Adam pentru neascultarea sa (atâta timp cât s-a căit și a regretat)?

- Oare nu este El capabil să ierte?

Ba da, cu siguranță este.

- Dacă pretenția divinității lui Hristos se bazează pe nașterea fără tată, ce spunem despre Adam, care a fost creat fără tată și fără mamă?!

- Dacă miracolele lui Hristos sunt argument pentru divinitatea sa, ce spunem despre Profetul Muhammad și alți profeți care au avut de asemenea numeroase minuni?

Se afirmă că ei sunt dumnezei?

Desigur că nu.

■ **Există și o clarificare logică importantă:**

Deoarece natura lui Hristos, pe care creștinismul îl consideră un răscumpărător divin, este fie muritoare, fie nemuritoare, rezultă următoarea analiză logică:

1. Dacă natura lui Hristos este muritoare, atunci nu este Dumnezeu, iar în acest caz, afirmația că el a fost în același timp Dumnezeu și răscumpărător este nefondată.

2. Iar dacă natura lui Hristos este nemuritoare, pe motiv că el este Dumnezeu, atunci el nu a murit, și prin urmare, nu a existat nici o răscumpărare.

- Ceea ce am explicat rațional cu privire la invaliditatea credinței în unirea naturii divine cu natura umană pentru a produce o ființă care să combine ambele naturi în formă umană, așa cum este cazul lui Hristos, se aplică și la ceea ce alte societăți au susținut de-a lungul timpului, precum:

- Krishna în India,
- Buddha în societățile din Asia de Est,
- și Horus la vechii egipteni, a cărui poveste este chiar mai veche decât cea a lui Hristos.

✓ Astfel, devine clar că această credință nu este altceva decât un concept împrumutat din credințele națiunilor străvechi, prezentat în diferite forme de povești, mituri și legende, fără nicio bază solidă în revelația divină sau în dovezi raționale.

■ Clarificare:

Creștinismul susține divinitatea lui Hristos (Pacea fie asupra lui), deși el nu a afirmat niciodată acest lucru, nici măcar o singură dată (în vreunul dintre Evanghelii) printr-o expresie clară, cum ar fi:

„*Eu sunt Dumnezeu*” sau „*Închinați-vă mie*”, și nici nu i-a învățat pe discipolii săi așa ceva.

– Dimpotrivă, este menționat în Matei (21:11) că Hristos (Pacea fie asupra lui) este un profet, după cum urmează:

„*Mulțimile răspundeau: Acesta este Isus, profetul...*”

– În plus, Iisus Hristos (pacea fie asupra lui) i-a învățat pe discipolii Săi rugăciunea prin faptul că El a prosternat (s-a închinat) cu fața la pământ, așa cum este menționat în Matei (26:39).

În fața cui se prosterna? Nu era oare în fața lui Dumnezeu?

Așa este și rugăciunea în Islam.

– Hristos (Pacea fie asupra lui) i-a învățat, de asemenea, pe discipolii săi să se salute unii pe alții cu salutul păcii, așa cum apare în Ioan (20:21, 26).

Acesta este același salut islamic, care se face spunând:

„*Pacea fie asupra voastră*” și răspunsul este: „*Și asupra voastră să fie pacea*”.

– Mulți oameni care au îmbrățișat Islamul spun:

„*Acum suntem creștini mai buni decât înainte, pentru că urmăm cu adevărat învățăturile lui Hristos.*”

■ Dorim să clarificăm următoarele:

– Există un întreg capitol în Nobilul Coran numit "Sura Maryam", care onorează pe Hristos și pe mama sa (Pacea fie asupra lor) într-un mod care nu se regăsește în Biblie.

– Islamul înalță statutul lui Isus Hristos și al mamei sale și cheamă la credința în el ca fiind un profet nobil trimis de Allah, precum și la urmarea învățăturilor sale, întrucât acestea sunt în concordanță cu învățăturile aduse de Profetul Muhammad (Pacea fie asupra lui).

📖 *A se vedea cartea:*

„*Un dialog liniștit între un creștin și un musulman*” și cartea:

„*De ce să aleg Islamul ca religie?*”

*“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”,
“Why choose Islam as a religion?”.*

■ **În concluzie,** deoarece prezentarea a fost obiectivă, în acord cu rațiunea clară pe care Allah ne-a oferit-o pentru a deosebi adevărul de fals, și în acord cu aspirațiile sufletelor curate către convingeri înalte și pure, apare o întrebare logică pentru oricine a recunoscut adevărul în dovezile veridicității chemării Profetului Muhammad și ale Islamului, dar încă nu a crezut:

- Ce te împiedică să reflectezi sincer asupra Islamului și să te întrebi dacă această religie îți oferă răspunsurile de care ai nevoie, în special în ceea ce privește credința în Dumnezeu (Allah), pe care nu le găsești în alte religii? Aceasta este o chestiune serioasă pentru că vei fi responsabil în fața lui Allah pentru credințele tale și pentru sinceritatea în căutarea adevărului.

- Ce pierzi dacă alegi Islamul, care îți oferă răspunsuri logice și clare la toate întrebările, fără să-ți impună concepte ilogice, și în același timp nu îți pierzi credința în Hristos (Pacea fie asupra lui) — dar în forma corectă, care este în acord cu natura umană și nu contrazice rațiunea clară și gândirea logică?

Ba mai mult, îți menții iubirea și respectul față de Hristos (Pacea fie asupra lui), întrucât el are un statut nobil și înalt în Islam, la fel ca și mama sa, Fecioara Maria (Pacea fie asupra ei).

Și, în același timp, nu îți pierzi credința în niciun profet al lui Dumnezeu.

❁ Fie ca Allah să ne călăuzească pe toți către ceea ce este drept și bun.